ಇಂದ್ರಜಿತು ಕಾಳಗ

[ಸೂಚನೆ:- ಇದು ಬಲಿಪ ನಾರಾಯಣ ಭಾಗವತರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಇಂದ್ರಜಿತು ಕಾಳಗ ಪ್ರಸಂಗದ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದು, ಭಾಗವತರಿಗೆ ಆಡಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ]

[ಪಾತ್ರಗಳು :- ರಾಮ , ಲಕ್ಷ್ಮಣ , ವಿಭೀಷಣ , ಸುಗ್ರೀವ , ಹನುಮಂತ , ಜಾಂಬವ , ಕಪಿಗಳು , ರಾವಣ , ದೂತ , ಇಂದ್ರಜಿತು , ಸೀತೆ , ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯ]

[ವನವಾಸದಲ್ಲಿ ಇರುವ ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಓಲಗ]

ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣ : (ಆದಿ) ರಾಮ ರಾಮ | ದಯಾಸಾರ || ಭೂಮಿಪಾಲಕ | ಭಕ್ತ ವತ್ಸಲ || ಪ || ಸಾಕೇತಾಧಿಪ | ನಾದ ದಶರಥ || ನಾ ಕುಮಾರರು | ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರು || ಮಾತೆ ಕೈಕೆಯ | ಮಾತಿಗೋಸುಗ || ಈತ ರಾಘವ | ಸೀತೆಯೂ ಸಹ ||

ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣ: (ಏಕ,ಕೋರೆ) ಆಡುತ್ತಾಡುತ್ತಾ ಬಂದ ರಾಮ | ಸಂತೋಷದಿಂದ | ಆಡುತ್ತಾಡುತ್ತಾ ಬಂದ ರಾಮ || ನೋಡುವರಿಗೆ ದಯ | ಮಾಡುವ ಗುಣನಿಧಿ | ಬೇಡುವರಿಗೆ ಕೈಯೊಳ್ | ನೀಡುತ ವರವ || 1 || ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವಿನಂಥ ಮೈಯ | ಪರಿಮಳಿಸುವ | ಫುಲ್ಲಲೋಚನ ಮದನನಯ್ಯ || ಕಲ್ಲಾಗಿ ಮಲಗಿದ | ಹಲ್ಯೆಯ ಸಲಹಿದ | ಕಲ್ಯಾಣಾಂಗ ರಘು | ವಲ್ಲಭ ರಾಮ || 2 ||

[ರಾಮ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಓಲಗ ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ವಿಭೀಷಣ , ಸುಗ್ರೀವ , ಹನುಮಂತ , ಜಾಂಬವ ಮತ್ತು ಕಪಿಗಳು ಬರುತ್ತಾರೆ , ತೈತೈತೈತೈ......]

ರಾಮ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಸತಿಯನರಸುತ ಪೋಗಿ ವಾನರ | ಪತಿಯ ಸಖ್ಯವ ಬೆಳೆಸಿ ಜನಕ || ಕ್ಷಿತಿಪನಾತ್ಮಜೆ ಇರುವ ವಾರತೆ | ಅರಿತು ತಾನು ||

[ಹಿಂದಿನ ಕಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದ ನಂತರ ಇನ್ನೂ ರಕ್ಕಸರು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಏನು ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ]

ಕಪಿ-1 : (ಮಟ್ಟೆ-ತತ್ತತೈ) ರಾಮ ಪದವ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ | ಪಾದ ನಂಬಿ ಪೊರಟು ನಾವು || ದೇವ ನಿನ್ನ ಅಡಿಯೊಳೀಗ | ಸೇವೆ ಮಾಳ್ಪವು ||

ಕಪಿ-2 : (ಮಟ್ಟೆ-ತತ್ತತ್ಯೆ) ರಾಮ ನಿನ್ನ ಪಾದ ಸೇವೆ | ದೊರಕಿದಿದುವೆ ಭಾಗ್ಯವೆನುತ || ನಿನ್ನ ನಾಮ ಬಲದೊಳೀಗ | ಖಳರ ವಧಿಪೆನು ||

ರಾಮ : (ಜಂಪೆ-1,2) ಕಾಮಿನೀಮಣಿ ಕೇಳು ರಾಮಚಂದಿರನು ಬಳಿ | ಕಾ ಮಹಾ ಕಪಿಗಳುದ್ದಾಮ ಸಾಹಸವ || ಕಂಡು ತೋಷವನು ಕೈಗೊಂಡು ಮತ್ತವರನುರೆ | ಕೊಂಡಾಡಿದನು ಪ್ರಬಲ ಪಿಂಡರಿವರೆಂದು||

[ರಾಮನು ಕಪಿಗಳ ಸಾಹಸವನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಾನೆ]

ಜಾಂಬವ : (ತ್ರಿವುಡೆ-1) ಎನಲು ಜಾಂಬವನೆಂದ ಕೈಮುಗಿ | ದಿನಿತು ಬರಿದೇ ಪೊಗಳಲೇತಕೆ || ಚಿನುಮಯನೆ ನಿನ್ನೊಡಲೊಳಿಹುದೀ | ಜಗತಿ ತ್ರಯವು ||

ಹನುಮಂತ : (ಮಟ್ಟೆ) ಪೊಗಳಬಾರದು | ರಾಘವ ದೇವ | ಜಗತಿ ಪಾಲನೇ | ನಿನ್ನ ದಯೆಯಲಿ || ರಘು ಕುಲೋದ್ಭವ | ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯ | ಅಗಲದೆಸೆಗ್ವೆವು | ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ || ರಾಮ : (ಜಂಪೆ-1,2) ಮೂಗಿನಲಿ ಬೆರಳಿಟ್ಟು ತೂಗಿ ನಿಜ ಮುಕುಟವನು | ರಾಘವನು ರವಿತನಯಗಾಗ ನಗುತೆಂದ || ಬಲುದಣಿದುದ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಬಲವೆಲ್ಲ ಇಂದಿನಲಿ | ಬಲವಂತ ರಾಕ್ಷಸರ ಗೆಲುವ ಬಗೆಗಾಗಿ || ಸುಗ್ರೀವ : (ಜಂಪೆ-1,2) ದೇವ ದೇವೋತ್ತಮನೆ ನಿರುಪಮಿತ ಚಾರಿತ್ರ | ಭಾವ ದೈತ್ಯಾಂತ ಖರ ವಿದ್ವಂಸಿ ಜಯತು || ಪೇಳಲೇನಿದೆ ನಿನ್ನ ಕಿಂಕರರಿಗೀಪರಿಯ | ಲೀಲೆ ಸಾಕೆನುತ ನಮಿಸಿದರೆಲ್ಲ ಪದದಿ || ವಿಭೀಷಣ : (ಏಕ,ಕೋರೆ) ಕುಜನರೆಡೆಯು ಸಲ್ಲ ನಿಜವೆಂದು ಬಂದೆ | ರುಜೆಗಡವಿಯ ಮಧ್ದೇ ರುಜುವಾದುದಿಂದೇ || ಪರನಾದಡೆಯು ಹಿತಕರನೆ ಸುಬಂಧು | ಬರಲಹಿತವು ಬಂಧುಪರನೆ ಕೇಳಿಂದು || ರಾಮ : (ಜಂಪೆ-1,2) ಕಷ್ಟಕೊದಗಿಸಿದೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ನಿನ್ನನು ಬರಿದೆ | ರಕ್ಕಸರ ಬವರದೊಳು ಪಡೆದೆ ಸಂಕಟವ || ಏಸು ಪೊಗಳಿದರಲ್ಪ ಇದುವೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ | ವಾಸಿ ಪಂಥದೊಳಾಯ್ತು ಶ್ರಮವೆಂದ ರಾಮ || ಲಕ್ಷ್ಮಣ : (ಕೇದಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟ) ಎನ್ನ ಕೇಳುವೆಯ ಸಂಪನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮ | ನಿನ್ನೊಳರಿಯದೇನಯ್ಯಾ || ಕುನ್ನಿಗಳುಪಟಳ ನಿನ್ನೊಳು ಸಲುವುದೇ | ಚೆನ್ನಿಗ ನೀ ಪೇಳಯ್ಯ ||

ರಾಮ : (ಜಂಪೆ-2) ಎಂಬನಿತರೊಳು ತರಣಿ ಅಂಬರವನಿಳಿದ ಅಪ | ರಾಂಬುಧಿಗೆ ಮುಗಿದುವಂ ದಂಭೋಜನಿಕರ ||

[ರಾವಣನ ಓಲಗ]

ರಾವಣ : (ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ) ಬಳಿಕ ಮರುದಿನವಿತ್ತ ರಾವಣ | ಅಲಘುತರ ವರ ಸಿಂಹ ಪೀಠದಿ | ಕುಳಿತ ನೊಡ್ಡೋಲಗದಿ ದಿತಿಜರ ಸಭೆಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ||

ರಾವಣ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಲವನೆ ಕೇಳ್ಸುರ ನರ ಭುಜಂಗಮ । ಭುವನದಲ್ಲಣ ದಶವದನನು ॥ ತ್ಸವದೊಳೊಡ್ಡೋಲಗವನಿತ್ತನ । ದೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ॥

ರಾವಣ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಏನನುಸಿರುವೆ ಎನ್ನನುಜೆಯಭಿ । ಮಾನವನು ನೃಪವರನು ಕಳೆಯಲು ॥ ದಾನವಿಯು ತಾನೈದಿ ಖರನಾ । ಸ್ಥಾನಕಾಗ ॥

ರಾವಣ : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಉಸಿರಲೀ ವಾರ್ತೆಯನು ಕೇಳು | ತ್ತಸಮ ಬಲರುಗಳೈದಿ ಯುದ್ಧದಿ ॥ ಬಿಸಜಸಖ ವಂಶಜನ ಬಾಣದಿ | ವಸುಧೆಯೊಳಗೆ ॥

[ದೂತನ ಪ್ರವೇಶ]

ದೂತ : (ಭಾಮಿನಿ) ಓಲಗದೊಳಿರುತಿರಲು ರಾವಣ | ನಾಳುಗಳು ಪದಕೆರಗಿ ನಡುಗುತ ॥ ಕಾಳಗದ ಪರಿಗಳನು ಪೇಳ್ದರು | ಖೂಳನೊಡನೆ ॥

ದೂತ: (ಏಕ) ಖಳರಾಯ ಲಾಲಿಸೈ ಬಿನ್ನಪವ | ಮಹಾನುಭಾವ | ಖಳರಾಯ ಲಾಲಿಸೈ ಬಿನ್ನಪವ ॥ ಮೊದಲು ಕಳುಹಿದ ಭಟರನೆಲ್ಲ | ಸಂಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ | ಸದೆದು ಸಾಹಸವ ತೋರ್ದರೆಲ್ಲ ॥

(ಭಾಮಿನಿ) ಕಲಹದಲಿ ಮಕರಾಕ್ಷರಾದಿಗ । ಳಳಿದ ವೃತ್ತಾಂತಗಳ ನಡುಗುತ ॥ ಖಳತಿಲಕಗರುಹಿದರು ಚಾರಕ । ರಧಿಕ ಭೀತಿಯಲಿ ॥

[ದೂತನು ತೆರಳಿದ ನಂತರ]

ರಾವಣ: (ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ-ಅಷ್ಟ) ಮಕರಾಕ್ಷ ಮಡಿದ ವಾರ್ತೆಯ ಕೇಳೀ | ದಶ | ಮುಖ ಮನಗುಂದಿ ಕ್ಲೇಶವ ತಾಳಿ || ಅಕಟಕಟೇನೆಂದು ಹಲುಬಿದ | ಗೆಲ್ವ | ಯುಕುತಿ ಕಾಣದೆ ಮಂಚಕೊರಗಿದಾ ||

ರಾವಣ : (ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ-ಅಷ್ಟ) ತಂಗಿಯು ಕುಲಕೆ ಕೇಡಾದಳು | ಗೆಲು | ವಂಗವಿಲ್ಲೆಮಗೆ ರಾಘವನೊಳು || ಮುಂಗೈವ ಕಜ್ಜವೇನೆನಲಾಗ | ಧೈ | ರ್ಯಂಗಳೂರೆದನಿಂದ್ರಜಿತು ಬೇಗ ||

[ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವ ರಾವಣನಲ್ಲಿಗೆ ಇಂದ್ರಜಿತು ಬರುತ್ತಾನೆ]

ಇಂದ್ರಜಿತು : (ತ್ರಿವುಡೆ) ಜನಕ ದುಗುಡವಿದೇಕೆ ನಾಳೆಯ । ಅನುವರದಿ ನರ ಪ್ಲವಗರನು ಶಾ ॥ ಕಿನಿಯರಿಂಗೀಯದಿರೆ ಕೇಳ್ ತವ | ತನುಜನಲ್ಲ ॥

ಇಂದ್ರಜಿತು : (ತ್ರಿವುಡೆ) ಅಸುರ ಪತಿ ಕೇಳ್ ನಿನ್ನ ಸೋಲದ | ಸಸಿಯಕಿತ್ತಿಕ್ಕುವೆನು ರಾಮನ ॥ ಬಸುರಿನಲಿ ಬೆಳಗುವೆನು ಲಕ್ಷ್ಮಣ | ನುಸುರ ಜಲದಿ ॥

ಇಂದ್ರಜಿತು : (ತ್ರಿವುಡೆ) ಮುಂದೆ ಬಹ ಕೋತಿಗಳ ಮರ್ದಿಸಿ | ಹಂದೆ ನರ ಕುರಿಯನ್ನು ಗೆಲದಿರೆ ॥ ಕಂದನೇ ನಾ ದಶಗಳನೆ ನಿಮ | ಗೆಂದುಸಿರ್ದ ॥

ಇಂದ್ರಜಿತು : (ತ್ರಿವುಡೆ) ಮತ್ತೆ ಸುಗ್ರೀವನಕಪಾಲವ | ನೊತ್ತಿ ಪಾತ್ರೆಯನೆಸಗಿ ಕಪಿಗಳ || ನೆತ್ತರನು ತುಂಬುವೆನು ಬಿಡು ಪರ | ರಿತ್ತ ವ್ಯಥೆಯ ||

ಇಂದ್ರಜಿತು : (ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ) ಧುರಕೆ ಕಳುಹಾ ವೈರಿಗಳ ಸಂ । ಹರಿಸದವರೊಳು ಸೋತು ಬಂದರೆ ॥ ಪುರವ ಪೊಗಿಸದಿರೆನಲು ವೀಳ್ಯವನಿತ್ತು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಡ ॥

[ರಣವೀಳ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ರಾವಣನು ತೆರಳಿದ ನಂತರ]

ಇಂದ್ರಜಿತು : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟೆ) ತಂದೆಯೊಳಪ್ಪಣೆಯಗೊಂಡು | ಸ್ಯಂದನವನು ಏರಿ ದೈತ್ಯ ॥ ವೃಂದ ಸಹಿತ ಪೋಗಿ ಧುರಕೆ | ನಿಂದನಿಂದ್ರಾರಿ ॥

[ಯುದ್ದಕ್ಕೆ ತೆರಳುತ್ತಾನೆ , ಮೊದಲು ಕಪಿಗಳು ಇದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ]

ಇಂದ್ರಜಿತು : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟೆ) ಸಂಧಿಸಿ ವಾನರರ ಸೇನೆ । ಯಂದು ಮಹಾಯುಧದಿ ಖೂಳ ॥ ಕೊಂದು ಕೆಡಹಿ ಪೋದ ಧುರಕೆ । ನಿಂದು ಮಾಯದಿ ॥

[ಯುದ್ಧ , ಕಪಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊಡೆದು ಓಡಿಸಿ , ರಾಮನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ , ರಾಮನ ಪ್ರವೇಶ]

ರಾಮ : (ಶಂಕರಾಭರಣ–ಮಟ್ಟೆ) ಬಿದ್ದಸೇನೆ ಕಂಡು ರಾಮ | ನೆದ್ದು ಬಿಲ್ಲ ಹಿಡಿದು ಸರಳ ॥ ತಿದ್ದಿ ಬಿಡಲು ಪೋಗಿ ಖೂಳ | ನಿದ್ದುದ ಕಂಡು ॥ [ಶಬ್ದವೇದಿ ಅಸ್ವದಿಂದ ಇಂದ್ರಜಿತುವನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಕೆಡಹಿ ಇದಿರಿಸುತ್ತಾನೆ]

ರಾಮ: (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ಮಾಯದಿ ಗೆಲಲೆಣಿಸುವೆಯ | ತವ | ತಾಯ ಬಸಿರೊಳಗಡಗುವೆಯ | ಸೂರ್ಯಕುಲಜ ರಾಮನಲಿ | ಉ | ಪಾಯ ಫಲಿಸದಿಂದಿನಲಿ ||

ಇಂದ್ರಜಿತು : (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ಅರಿಗಳ ಗೆಲ್ವೆತ್ನದೊಳು | ದನು | ಜರು ದಿಟ ಮಾಯಾವಿಗಳು ॥ ನರರೆಮ್ಮನು ಕೆಣಕುವದು ಕುರಿ | ಹರಿಗಿದಿರಾದಂತಹುದು ॥

[ಯುದ್ದ , ಇಂದ್ರಜಿತು ಓಡಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ]

ಇಂದ್ರಜಿತು : (ಭಾಮಿನಿ) ಇವನ ಗೆಲುವಡಸಾಧ್ಯವೆನುತಲಿ । ತವೆ ಪಲಾಯನಗೈದು ಬಳಿಕಾ ॥ ಪವನಜನ ಸಮ್ಮುಖಕೆ ರಥ ಚಾಚಿದಡೆ ತಡೆದೆಂದ ॥

[ಹನುಮಂತನನ್ನು ಇದಿರಿಸುತ್ತಾನೆ]

ಹನುಮಂತ : (ತ್ರಿವುಡೆ) ಭಳಿ ಭಳಿರೆ ಮಾಯಾವಿ ಕಪಿಗಳ । ಗೆಲಿದು ರಾಮನೊಳಳವಿ ಸಾಗದೆ ॥ ಕೊಳಗುಳಕ್ಕೆನ್ನಿದಿರು ಬಂದೆಯ । ಬಲುಹ ತೋರ್ನೈ ॥

ಇಂದ್ರಜಿತು : (ತ್ರಿವುಡೆ) ಹಿಂದೆ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನು । ಬಂಧಿಸುತ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರದಿಂದಲಿ ॥ ತಂದೆಗೊಪ್ಪಿಪ ಕಾಲ ಶೌರ್ಯವು । ಕುಂದಿ ಹೋಯ್ತೆ ॥

ಹನುಮಂತ : (ತ್ರಿವುಡೆ) ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಖಳರು ವನದಲಿ | ಸತ್ತುದರಿಯೆಯ ಮುಷ್ಟಿ ಹತಿಯಲಿ ॥ ವ್ಯರ್ಥ ಬಗುಳುವುದ್ಯಾಕೊ ನಿರ್ಬಲ | ಸತ್ವವಂತ ॥

ಹನುಮಂತ : (ತ್ರಿವುಡೆ) ತೋರು ಬಲುಹೆಂದೆನುತ ಖಳನ ಪ । ಚಾರಿಸುತ ಗಿರಿ ವೃಕ್ಷವೆರಗಲು ॥ ತೀರದಾಹವದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ । ದೂರ ಸರಿದ ॥

[ಯುದ್ದ , ಇಂದ್ರಜಿತು ಓಡಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ]

ಇಂದ್ರಜಿತು : (ಭಾಮಿನಿ) ಹವದಿ ಕೀಶನ ಗೆಲಲರಿದು ಕಾ । ದುವರು ಸೀತೆಯ ನೆವನದಿಂದಲಿ ॥ ಪ್ಲವಗನೆದುರೊಳು ತಲೆಯರಿಯೆ ಪಿಂದರಿವರೆಂದೆನುತ ॥

ಇಂದ್ರಜಿತು : (ಭಾಮಿನಿ) ಅವನಿಜಾತೆಯ ತೆರದಿ ಮಾಯದ | ಯುವತಿಯನು ನಿರ್ಮಿಸುತ ಖಳ ಖಡು ॥ ಗವನು ಗಳಕಿಡಲನಿಲಜನ ಮುಂದೊದರಿತಾ ಮಾಯೆ ॥

[ಹನುಮಂತನು ಇಂದ್ರಜಿತುವನ್ನು ಅರಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಇಂದ್ರಜಿತುವು ಮಾಯಾ ಸೀತೆಯನ್ನು ಎಳೆದು ತಂದು ಖಡ್ಗದಿಂದ ಕಡಿಯಲು ಉದ್ಯುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ]

ಸೀತೆ : (ನೀಲಾಂಬರಿ-ಆದಿ) ನೋಡಿದೇನಯ್ಯೇ ಹನುಮ | ರಾಕ್ಷಸನೆನಗೆ | ಮಾಡುವಾಜ್ಞೆಯ ನಿಸ್ಸೀಮ ॥ ಗಾಢದಿಂ ಬಂದು ಬಿಡಿಸು | ಮತ್ಕಾಂತನನ್ನು | ಕೂಡಿರ್ಪೆ ಒಮ್ಮೆ ಬದುಕಿಸು ॥

ಹನುಮಂತ : (ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಅಷ್ಟ) ಮತಿವಂತ ಖಳನೆ ಕೇಳೂ | ಪೌಲಸ್ತ್ಯಜ | ಸುತ ನಿನ್ನ ತಾತ ತಾಳೋ ॥ ಅತಿ ಬಲಾನ್ವಿತ ಭೂತ | ಪತಿ ಭಕ್ತನನ್ಯಾಯ ॥ ಪಥಗತಿಯವನಲ್ಲ | ಶ್ರುತಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೋವಿದ ॥

ಇಂದ್ರಜಿತು : (ಭೈರವಿ-ಏಕ) ಮರ ಹಾರುವ ಮರ್ಕಟಗೆ | ಈ | ಪರಿ ಕಲಿಸಿದರ್ಯಾರ್ ನಮಗೆ ॥ ಧರಣಿಜೆಯಿಂ ಖಳವಂಶ | ಸಸಿ | ಉರಿಯಿತು ಮಾಳ್ಸ್ ನು ದ್ವಂಸ ॥

ಸೀತ : (ನೀಲಾಂಬರಿ-ಆದಿ) ಜನಕರಾಯನೊಳುದಿಸಿ | ರಘುಕುಲ ರಾಜೇಂ | ದ್ರನ ರಾಣಿ ಎಂದೆನ್ನಿಸಿ ॥ ಎನಗಿಂತು ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ಕರ್ಮ | ಬೆಂಬಿಡ | ದನುಸರಿದುದು ನೋಡಿದ ॥

ಹನುಮಂತ: (ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಅಷ್ಟ) ದಿತಿಜರೊಳ್ವೆಗ್ಗಳನು | ಮುಂದಕೆ ಲಂಕಾ | ಪತಿ ಎಂದೆನಿಪ ವೀರನು ॥ ಅತಿಪರಾಕ್ರಮಿ ಇಂದ್ರ | ಜಿತು ಎಂದು ಕರೆಸಿ ಕೊಂ ॥ ಡತುಳ ಸಾಹಸಿ ಘನ | ಪ್ರತಿಮ ಬಲಾಧ್ಯನು ॥

ಸೀತೆ : (ನೀಲಾಂಬರಿ-ಆದಿ) ಎನಗಾಗಿ ಕಾದಿ ದಣಿದಿರಿ | ಎನ್ನನು ಕೊಲ್ವು | ದನು ನೋಡಲಾದುದೀ ಪರಿ ॥ ಇನಕುಲಾಂಬುಧಿ ಚಂದ್ರನ | ಸತಿಗಾದ ಕಷ್ಟ | ವನು ಕಂಡು ಬಿಡಿಸೋ ಹನುಮ ॥

ಹನುಮಂತ: (ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಅಷ್ಟ) ಸ್ತ್ರೀಹತ್ಯ ಪಾತಕಿಗೆ । ಚತುರ್ಯುಗ । ಗೇಹ ನರಕದೊಳಗೆ ॥ ದ್ರೋಹಿ ರಕ್ಕಸನೆ ಸಂ । ದೇಹವಿಲ್ಲದಕೆ ವೈ ॥ ದೇಹಿಯ ಬಿಟ್ಟೆನ್ನೊ । ಳಾಹವಕಿದಿರಾಗು ॥

ಸೀತ : (ನೀಲಾಂಬರಿ-ಆದಿ) ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆವ ದಾನವ | ಕೊಂಡೊಯ್ದು ತೋರು | ಪ್ರಾಣೇಶಗೆನ್ನ ದೇಹವ ॥ ನೀನೇನ ಯೋಚಿಸದ | ನಿಲ್ಲದಿರನು | ಮಾನ ಬೇಡೈ ಸಾರಿದೆ ॥

ಹನುಮಂತ : (ಕಲ್ಯಾಣಿ-ಅಷ್ಟ) ಹರ ಬೊಮ್ಮಾದ್ಯರ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ | ಪ್ರಾಯದೊಳಿಪ್ಪ | ವರವನ್ನೆ ಸಂಪಾದಿಸಿ ॥ ತರುಣಿಯ ಹತ್ಯಗೈ | ದರೆ ರಿಪು ಕುಲವನು ॥ ಹರಿಸದೆ ಬಿಡ ರಾಮ | ನರಿತುಕೊ ಮನದಲಿ ॥

ಇಂದ್ರಜಿತು : (ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ) ಓದದಿರು ರಗಳೆಯನು ವೃಕ್ಷಚ | ರಾಧಮನೆ ಬಾಲವ ಸುಡಿಸಿಕೊಂ ॥ ಡಾದಿಯಲಿ ಹೊಯ್ದೋಡಿ ಬದುಕಿದ ಕೋತಿ ನಿನ್ನಿಂದ ॥

ಇಂದ್ರಜಿತು : (ಭಾಮಿನಿ-ಅಬ್ರ) ಆದುದಾಗಲೆನುತ್ತಲಧಿಕ । ಕ್ರೋಧದಲಿ ಖಡುಗವನು ಝಳಪಿಸಿ ॥ ಛೇದಿ ಬಿಸುಟನು ಧರೆಗೆ ಸೀತೆಯ ಮರುತಜನ ಮುಂದೆ ॥

[ಸೀತೆಯ ತಲೆಯನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತಾನೆ , ಸೀತೆ ನೆಲಕ್ಕೊರಗುತ್ತಾಳೆ]

ಹನುಮಂತ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಧರೆಗೆ ಮಾಯಾಸೀತೆ ಶಿರವು ಬೀಳುವ ಮುನ್ನ l ವೆರಗಿದ ಖಳಗೆ ಮುಷ್ಟಿಯಲಿ ll ಭರಕೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಪೋಗಲಾ ರಥವು ಜ l ಜ್ಞರಿತವಾಗಲು ಮರುಗಿದನು ll

[ಕೋಪಗೊಂಡ ಹನುಮಂತ ಇಂದ್ರಜಿತುವನ್ನು ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗುದ್ದಿದಾಗ ಆತನ ರಥ ಪುಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ , ಆತ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ , ನಂತರ ಸೀತೆಯ ಶವ ಕಂಡು ಹನುಮಂತ ದುಃಖಿಸುತ್ತಾನೆ]

ಹನುಮಂತ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಅಯ್ಯಯ್ಯೇ ಅವನಿಜೆ ಅಬಲೆಯರೊಳು ಸಹಜೆ | ಮಯ್ಯ ಚಾಚುವುದಾಯ್ತೆ ನೆಲಕೆ || ಕಯ್ಯಾರೆ ಕರ್ಮವನುಣಿಸಿತೆನಗೆ ಜಗ | ದಯ್ಯನೊಳೇನೆಂಬೆನಕಟಾ ||

ಹನುಮಂತ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಪಾತಕಿ ನಾ ನಿಮ್ಮ ಕೊಲಿಸಿರ್ಪೆನೆಂದರೆ l ಸೀತೆಯ ಪೆಸರಡಗಿಸಿತೆ l ಯಾತಕೋಸುಗ ಬಂದೆ ಖಳನುಪದ್ರಕೆ ನಾನು l ಮಾತೆ ನಿಮ್ಮಳಿವು ನೋಡುವರೆ l

ಹನುಮಂತ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಕಡಿಗಳೆರಡರಲಿ ಶೋಣಿತಧಾರೆ ಸುರಿಯಲು । ಬಿಡುವ ಮುಚ್ಚುವ ಕಣ್ಣಾಕೃತಿಯ ॥ ಕಡುಪ್ರಕಾಶದ ಚಂದ್ರಾನನ ಕಂಡು ಹನುಮಂತ । ಪೊಡವಿಗೊರಗಿದ ಮೂರ್ಛೆಯಲಿ ॥

[ದುಃಖಿಸುತ್ತ ಹನುಮಂತ ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ , ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಹಿಂಬದಿಯಿಂದ ರಾಮನು ಅರ್ಥ ಹೇಳಿ ಜಾಂಬವರನ್ನು ಕಳಿಸುವುದು]

ಜಾಂಬವ: (ವಾರ್ಧಕ) ಅನುವರದ ಭೂಮಿಯೊಳು ಬಿದ್ದ ಹೆಣಗಳ ದಾಂಟಿ l ಘನರಥಾಶ್ವಂಗಳಂ ಹತ್ತಿಳಿದು ಬಳಲುತ್ತ l ಹನುಮಂತನಂ ದೂರದಿಂಕಂಡು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೈದಾಗಲಿಂತೆಂದನು ll

[ಈ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಜಾಂಬವ ಬರುತ್ತಾನೆ , ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕುಳಿತಿರುವ ಹನುಮಂತನೊಡನೆ ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಾನೆ]

ಜಾಂಬವ : (ತ್ರಿವುಡೆ) ಕೇಳು ಮರುತಾತ್ಮಜನೆ ಇಂದಿನ । ಕಾಳಗದಿ ಖಳ ಮೆರೆದ ಪರಿಯನು ॥ ಕೇಳಿ ಬಾರೆಂದೆನ್ನ ಕಳುಹಿದ । ಶ್ರೀಲಲಾಮ ॥

ಜಾಂಬವ : (ತ್ರಿವುಡೆ) ಏನು ನಿನ್ನಯ ಮನದ ದುಗುಡವಿ | ದೇನೆನುತ ಬೆಸಗೊಂಡ ಬೊಮ್ಮನ ॥ ಸೂನುವಿಂಗನಿಲಜನು ಪೆಳ್ಗನಿ | ಧಾನದಿಂದ ॥

ಹನುಮಂತ : (ಸಾವೇರಿ-ಅಷ್ಟ) ಜಾಂಬವದೇವ ಕೇಳಯ್ಯ । ಖೂಳ । ಜಂಭಾರಿಜಿತುವೆನ್ನ ಕಯ್ಯ ॥ ಸಂಭ್ರಮದಲಿ ಕಾದಿ ಇಂಬುಗಾಣದೆ ಪೋಗಿ । ಕುಂಭಿನಿಜೆಯ ತಂದು ಕೆಡಹಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ॥ ಜಾಂಬವ ॥ ಹನುಮಂತ : (ಸಾವೇರಿ-ಅಷ್ಟ) ಇವಳ ಕೊಲ್ಲಲು ಬಿಟ್ಟು ನಾನು । ವಾಯು । ಭವನಾದುದಕೆ ಫಲವೇನು ॥ ಅವನಿಪಾಲಗೆ ವದನವನೆಂತು ತೋರುವೆ । ರವಿಜಾತ ತಾನಿನ್ನು ಮೊಗದಿರುಹದೆ ಬಿಡ । ಜಾಂಬವ ॥

ಜಾಂಬವ : (ತ್ರಿವುಡೆ) ಜಗದ ಜೀವನ ಬೇಡ ನಿನಗೀ | ಬಗೆಯ ಪಂಥವೆನುತಲಿ ॥ ಮೊಗುವ ಕಂಬನಿ ತೊಡೆದು ನಯನದಿ | ಜಾಂಬವಂತ ॥

ಜಾಂಬವ: (ತ್ರಿವುಡೆ) ಮರುಸುತ ಸುಜ್ಞಾನಿ ನಿನಗೀ । ಮರುಳು ಯಾಕೈ ಸುಮ್ಮನೆ ॥ ನಿರತವೋ ಪುಸಿಯೆಂಬ ಬಗೆಗಳ । ನರಿವದೆಂತು ॥

ಜಾಂಬವ : (ತ್ರಿವುಡೆ) ಮಾಯೆಯಿದು ದಿವಿಜಾರಿ ರಚಿಸಿದ | ದೇವಿಯಲ್ಲಾ ತಿಳಿದುಕೋ || ಆಯತಾಕ್ಷಿಯ ಮುಂದೆ ತೋರಿದ | ಡಾತ ಬಲ್ಲಾ ||

[ರಾಮ ರಾಮಾ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಸೀತೆಯ ಶವವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ರಾಮನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ , ರಾಮನು ದುಃಖಿಸುತ್ತಾನೆ]

ರಾಮ: (ಭಾಮಿನಿ) ದುರುಳ ಖಳ ಖಂಡಿಸಿದ ಮಾಯಾ । ತರುಣಿಯನು ಕಾಣುತ್ತ ರಘುಪತಿ ॥ ಅರಸಿ ಜಾನಕಿ ಸತ್ಯವೆಂದೇ ಮನದಿ ನಿಶ್ಚ್ಯಸಿ ॥ ಅರೆಗಳಿಗೆ ಮೂರ್ಛೆಯೊಳೊರಗಿ ಚೇ । ತರಿಸುತಾಗಳ ಸತಿಯ ತೊಡೆಯೊಳ ॥ ಗಿರಿಸಿ ನರರಂದದಲಿ ಮರುಗುತ್ತೀರ್ದನಾ ರಾಮ ॥

ರಾಮ: (ಸಾವೇರಿ-ಆದಿತಾಳ) ಜನಕಾತ್ಮಜೆ ಜಾಣೆಯೆನ್ನರಸಿಯೆ | ಮುನಿಸೆನ್ನೊಡನ್ಯಾತಕೆಂದೆನುತ ॥ ಘನಸ್ನೇಹದಿ ಚುಂಬಿಸುತಧರವ | ಮನದಣಿಯೆ ಮುದ್ದಾಡುತಲೆಂದ ॥

ರಾಮ : (ಸಾವೇರಿ-ಆದಿತಾಳ) ಚಂದ್ರಾನನೆ ಚಲುವೆ ನೋಡೆನ್ನನು | ಮಂದಹಾಸದಿ ಮಾತಾಡೊಂದನು ॥ ಇಂದ್ರಾಂತಕ ದಶಮುಖಾದಿಗಳ | ಕೊಂದೀವೆ ಹಿಡಿ ನಂಬುಗೆಯನೂ ॥

ರಾಮ : (ಸಾವೇರಿ-ಆದಿತಾಳ) ಬೇಡೆಂದೆರೆ ಭಾಗ್ಯವಿಹೀನನ | ಕೂಡೇತಕೆ ಬಂದೆ ಸಾವುದಕೆ ॥ ಮೂಢಾತ್ಮನ ಭಯಕೆಷ್ಟು ಕೂ | ಗಾಡಿದೆ ಪೇಳೆನ್ನನು ಕರೆಕರೆದೂ ॥

[ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ವಿಭೀಷಣನು ಬರುತ್ತಾನೆ , ರಾಮನು ಹೀಗೆ ದುಃಖಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಾನೆ]

ವಿಭೀಷಣ : (ವಾರ್ಧಕ) ದೇವ ನೀ ತರದಿ ಮರುಗಲು ವಿಭೀಷಣನೆಂದ । ದೇವಿ ಜಾನಕಿಯಲ್ಲ ನಮ್ಮವರ ಕಪಟವಿದು । ದೇವಾಧಿದೇವ ನರನಾಟಕವ ನಟಿಸಿ ದುಃಖಿಸುಲ್ಯಾಕೆ ಕಪಟಸತಿಗೆ ॥

[ವಿಭೀಷಣನು ಇದು ನಿನ್ನ ಸತಿಯಲ್ಲ , ಇದು ನಮ್ಮವರ ಮಾಯೆ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ , ಮಾಯೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ]

ವಿಭೀಷಣ: (ಭಾಮಿನಿ) ಜೀಯ ಪಾಣೀ ಸ್ಪರ್ಶನದೊಳೀ | ಮಾಯೆಯಳಿದಪುದೆಂದು ಕರದಿಂ ॥ ದಾ ಯಶೋನಿಧಿ ಮುಟ್ಟಲಾ ಬಯಲಾದುದಾ ಮಾಯೆ ॥

[ವಿಭೀಷಣ ಮುಟ್ಟುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಮಾಯಾ ಸೀತೆ ಎದ್ದು ಓಡುವಳು, ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಸೀತೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ]

ವಿಭೀಷಣ : (ವಾರ್ಧಕ) ಪಾವನಾತ್ಮಕಿಯಶೋಕಾವನದೊಳಿಲ್ಲದಿರೆ । ಸೇವೆಗಾಗುವನಲ್ಲವೆಂದಸುರಪತಿ ನುಡಿಯೆ । ಪಾವಮಾನಿಗೆ ನೇಮವಿತ್ತು ಕಳುಹಿದ ನಿಜವ ತಿಳಿಯಲ್ಕೆ ರಘುನಾಥನು ॥

[ನಿಜವಾದ ಸೀತೆ ಅಶೋಕವನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಳೆ ಎಂದಾಗ, ಹೌದೋ ಅಲ್ಲವೋ ನೋಡಿ ಬಾ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹನುಮಂತನನ್ನು ಕಳಿಸುತ್ತಾನೆ , ಎಲ್ಲರೂ ತೆರಳುತ್ತಾರೆ , ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಇಂದ್ರಜಿತು ಬರುತ್ತಾನೆ]

ಇಂದ್ರಜಿತು : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಸೋಲವಾಯಿತುಯೆಂದು ಸುರಪಾಲಜಿತು ಬಂದು | ಮೂಲಕುಂಭಿನಿ ಭೂಮಿಗಿಳಿದೂ || ಕಾಲನಂದದಿ ಪೌರೋಹಿತ ಪೇಳ್ದ ಮತದಿಂದ | ಶಾಲೆ ಹಿಡಿದು ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡಾ ||

[ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಮಾರಣಾಧ್ವರಕ್ಕೆ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ, ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಮ ಮತ್ತು ವಿಭೀಷಣ ಬರುತ್ತಾರೆ]

ರಾಮ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಆ ಮಾರಣಾಧ್ವರದಗ್ನಿ ಧೂಮ ಜ್ವಾಲೆ l ಗಾ ಮೂರು ಲೋಕವು ನಡುಗೆ l ಆ ಮಹಾ ಕಪಿಸೇನೆ ಹೊರಳುತ್ತಿರಲು ಕಂಡು l ರಾಮ ಕೇಳಿದ ವಿಭೀಷಣಗೆ ll ಧಗಧಗಿಸುವ ದಳ್ಳುರಿಯ ಹೊಗೆಯಿದೇನು l ಮಿಗುವರಿವುದು ಕಪಿ ಬಲವು ll

ವಿಭೀಷಣ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ಹಗೆಗೆ ಮಾರಣ ಮಾಳ್ವ ಕುಂಭಿನಿಯಲಿ ನಮ್ಮ | ಮಗನಿಂದ್ರಜಿತು ಲಾಲಿಸಯ್ಯ | ತ್ರಿಜಗದೊಳಿದಿರಿಲ್ಲ ಅವಗೆಲೆ ರಾಜೇಂದ್ರ | ಅಜನ ವರದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲಿ ||

ವಿಭೀಷಣ : (ಸಾಂಗತ್ಯ-ರೂಪಕ) ನಿನ್ನ ಸೇನೆಯೊಳುಂಟೆ ನಿದ್ರಾ ಕಾಮಿನಿ ಸಂಗ l ಅನ್ನವರ್ಜಿತವಾದ ವೃತವ l ಹನ್ನೆರಡಬ್ದ ಸಾಧಿಸಿದವನುಳ್ಳಡೆ l ನಿರ್ನಾಮವಹನು ಶಕ್ರಾರಿ ll

[ಅಂಥವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಮುಂದಿನ ಅಬ್ರ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಬರುತ್ತಾನೆ]

ಲಕ್ಷ್ಮಣ : (ಕಂದ-ಅಬ್ರ) ಮಿಕ್ಕವರಿಂಗಸದಳ ಬಲು | ರಕ್ಕಸನಂ ಮುರಿದುರುತರ ಕೀರ್ತಿಯ ಪಡೆಯಲ್ ॥ ತಕ್ಕವರಿಲ್ಲೆನೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ | ನಕ್ಕು ನೃಪಾಲನೊಳೆಂದನು ಶೌರ್ಯವು ಜಡಿಯಲ್ ॥

ಲಕ್ಷ್ಮಣ : (ಮಾರವಿ-ಏಕ) ಯಾಕೀಪರಿ ಕಡು । ವ್ಯಾಕುಲ ತಾಳ್ವಿರಿ । ಈ ಖೂಳನ ವಧೆಗೆ ॥ ಕಾಕುಸ್ಥಾಧಿಪ ತಾ ಕರ್ಪಾರ ವೀ । ಳ್ಯಾಕುಲವನು ತನಗೆ ॥

[ರಣವೀಳ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ರಾಮ ತೆರಳಿದಮೇಲೆ , ವಿಭಿಷಣ , ಹನುಮಂತ ಹಾಗೂ ಕಪಿಸೇನೆಯನ್ನು ಒಡಗೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ , ಕಪಿಗಳಲ್ಲ ಸೇರಿ ಯಾಗವನ್ನು ಧ್ವಂಸ ಮಾಡಿದಾಗ , ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಾನೆ, ಆದರೂ ಇಂದ್ರಜಿತು ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದ ಏಳದೇ ಇದ್ದಾಗ]

ಲಕ್ಷ್ಮಣ : (ಝಂಪೆ-2) ಏಳು ದೈವದ್ರೋಹಿ | ಕಾಳಗಕೆ ನಿಲ್ಲೆನುತ | ಕಾಲಿಂದ ದನುಜನ ಕ | ಪಾಲವನು ತುಳಿದ ||

[ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಕಪಾಲಕ್ಕೆ ಒದೆಯುತ್ತಾನೆ , ಆಗ ಇಂದ್ರಜಿತು ಯಾಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲೆದ್ದು ಯುದ್ಧ ಸನ್ನದ್ಧನಾಗುತ್ತಾನೆ] ಇಂದ್ರಜಿತು : (ಝಂಪೆ-2) ದೀಕ್ಷೆಯನು ಬಿಸುಟೆದ್ದು l ಆ ಕ್ಷಣವೆ ರಥವೇರ್ದು l ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳೆಂದ ನೀ l ಲಕ್ಷ್ಮವೇ ಎನಗೆ ll

[ನಂತರ ವಿಭೀಷಣನನ್ನು ನೋಡಿ ಕೋಪದಿಂದ]

ಇಂದ್ರಜಿತು : (ಝಂಪೆ-2) ಎನ್ನ ತೋರಿಸಬಂದ | ಕುನ್ನಿ ರಕ್ತವ ಸುರಿಸಿ ॥ ನಿನ್ನ ಪೌರುಷವಹ್ನಿ | ಯನ್ನು ನಂದಿಸುವೆ ॥

[ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವಿಭೀಷಣನನ್ನು ಓಡಿಸುತ್ತಾನೆ, ಆಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಇದಿರಾಗುತ್ತಾನೆ]

ಲಕ್ಷ್ಮಣ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಏಕ) ನಾರಿಚೋರನಣುಗ ನೀನು । ಮಾರಣ ಯಜ್ಞದಿ ನಮ್ಮ ॥ ಗಾರುಗೆಡಿಸ ಬಗೆದೆಯಲ್ಲ । ಚೋರ ರಾಕ್ಷಸ ॥

ಇಂದ್ರಜಿತು : (ಶಂಕರಾಭರಣ–ಏಕ) ಭಾರಿ ಚಾಪಕೊಳ್ಳುತ ಝೇಂ | ಕಾರ ಗಯ್ಯುತೆಂದ ಮನುಜ ॥ ತೀರಿತು ನಿನ್ನಾಯುಷ್ಯ ವಿ | ಚಾರಿಸದಾದೆ ॥

ಲಕ್ಷ್ಮಣ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಏಕ) ೩೫೪ ತಾತ ಕದ್ದು ತಂದ । ಬಾಲೆಯನೆ ನ್ನಣ್ಣಗಿತ್ತು ॥ ಕಾಲಿಗೆರಗಿದರೆ ಕಾವೆ । ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮನು ॥

ಇಂದ್ರಜಿತು : (ಶಂಕರಾಭರಣ–ಏಕ) ಕೇಳಲಾ ನಿನ್ನಣ್ಣ ಬಂದು | ಕಾಲಿಗೆರಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡ ॥ ರ್ಬಾಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವಾ ॥ ಕಾಲವುಂಟೇನೊ ॥

ಲಕ್ಷ್ಮಣ : (ಶಂಕರಾಭರಣ-ಏಕ) ಕಾಲನರಮನೆಗೆ ಪೋಪ l ಕಾಲ ಬಂದವರ್ಗೆ ಬುದ್ಧಿ l ಪೇಳಿದರೆ ಕೇಳ್ವರೇನೋ l ಖೂಳ ರಕ್ಕಸ ll

[ಯುದ್ಧ , ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ]

ಇಂದ್ರಜಿತು : (ತ್ರಿವುಡೆ-2) ಕೇಳೆಲವೊ ಮಾನವನೆ ಲಂಕಾ | ಪಾಲ ರಾವಣನಾಜ್ಞೆಯೊಳಗೀ ॥ ರೇಳು ಜಗವಿಹುದೆಂಬುದನು ನೀ | ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲೈ ॥

ಲಕ್ಷ್ಮಣ : (ತ್ರಿವುಡ-2) ಕೆತ್ತಿದೆನು ನಿನ್ನತ್ತ ಕಿವಿ ಮೂ l ಗೊತ್ತಿಸಿದನೀ ಬೊಮ್ಮ ಸಮರದಿ l ಸತ್ತ ದನುಜರ ಯಮ ನಿಮಗೆ ತಂ l ದಿತ್ತನೇನೈ ll

[ಯುದ್ಧ , ಸೋಲಾದಾಗ ಇಂದ್ರಜಿತು ಮರುಗುತ್ತಾನೆ]

ಇಂದ್ರಜಿತು : (ಝಂಪೆ-1,2) ಹರ ಹರಾ ಶಕ್ರಾರಿ ಎಂದೆಂಬ ಬಿರುದ ನೀ | ವರೆಗೆ ಮೆರೆಸಿದೆನು ಮೂರ್ಜಗದಿ | ಸುರನರೋರಗರನ್ನು ಅಳುಕಿಸಿದ ಭಟ ತಾನು ತ | ನ್ನೊರಗಿಸಿದ ಮೂರ್ಛೆಯೊಳಗಿವನು| ಇಂದ್ರಜಿತು : (ಝಂಪೆ-1,2) ಈತ ಗಳು ನರರಲ್ಲ ಬಂದ ಕೋಡಗಗಳಿವು | ಕೋತಿಗಳ ಬಲವಲ್ಲ ಸಿದ್ಧ | ಕೈತವದ ಯತಿಯಾಗಿ ತಾತ ಕಳವಿಲಿ ತಂದ | ಸೀತೆ ಮಾನವಿಯಲ್ಲ ಬದ್ಧ |

[ನಂತರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ]

ಇಂದ್ರಜಿತು : (ಝಂಪೆ-2) ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ನಿದ್ರಾಹಾರ ಸತಿ ಸಂಗ l ಅನ್ನವರ್ಜಿತವಾದಡೀಗ l ಎನ್ನೊಳಿದಿರಾಗಬಲ್ಲದಡೆ ನಿನಗಸಾಧ್ಯವಿದು ll ನನ್ನಿ ತಿಳಿದಿದಿರಾಗೆನುತ್ತ ll

[ಯುದ್ಧ , ಇಂದ್ರಜಿತು ಸಾಯುತ್ತಾನೆ , ಇಂದ್ರಜಿತು ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣವು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗೆ ನಾಟುತ್ತದೆ , ಅದರ ಸಮೇತವಾಗಿ ನರಳುತ್ತಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅಣ್ಣನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಸಿದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ , ರಾಮನು ಆ ಕಣೆಯನ್ನು ಕೀಳುತ್ತಾನೆ]

ರಾಮ : (ಝಂಪೆ-1) ಕಿತ್ತು ಗಾಯದ ಕಣೆಯ ನೆತ್ತರೆಲ್ಲವ ತೊಳೆದು | ಮತ್ತೆ ಕವಳೌಷಧಿಯ ಮಂತ್ರಿಸುತ ಹಚ್ಚೆ ॥

ರಾಮ : (ಝಂಪೆ-1) ಕಂದ ನೀನಾಹಾರ ಕೊಳ್ಳದುಪವಾಸಗೈ ॥ ದಂದದೆಂತೆನೆ ರಘುಜಗೆಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ॥ ಲಕ್ಷ್ಮಣ : (ಝಂಪೆ-1,2) ಇಂದು ಪರಿಯಂತ ಫಲ ತಂದಿತ್ತೆ ನಿಮಗೆ ನಾ ॥ ತಿಂದುದಿಲ್ಲಾ ನೀವು ತಿಳಿದು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ॥ ಹಾಸಿ ಮಲಗಿದುದಿಲ್ಲ ಹಸ್ತದಲಿ ಬಿಲ್ಪಿಡಿದು । ದಾಸತ್ವ ನಡೆಸಿದೆನು ದೂಷಕರ ಭಯಕೆ ॥ ವನಿತೆ ವರ್ಜಿತೆಯಾದುದನು ನೀನೆ ಬಲ್ಲೆ ಎಂ । ದೆನೆ ಕೇಳಿ ರಾಘವನು ಮನ ಮರುಗುತೆಂದ ॥

ರಾಮ : (ಝಂಪೆ-1,2) ಕರುಣಹೀನನ ಸೇವೆ ಕಷ್ಟಗೊಳಿಸಿತು ನಿನಗೆ | ತರುಣ ನಿನ್ನುಪಕಾರ ಮರೆಯಲಿನ್ನುಂಟೇ || ತಂದವನು ನೀನಾದೆ ಇಂದು ಜನಕಜೆಯ | ಎಂದೆನಲು ಕರಮುಗಿದು ಸೌಮಿತ್ರಿ ಮಣಿದ ||

* * * * *